

24-06-2015

ఉదయము మురళి

జింశాంతి

“బాపెడాదా”

మధువనము

“ఈ దుఃఖ ప్రపంచములో ఏ కోలకా ఉంచుకోరాదు, సుఖమునిచ్చే ప్రపంచములోకి వెళ్లిందుకు సంస్కరాలను దైటి సంస్కరాలుగా తయారు చేసుకోవాలి.”

(మాత్రమే మహావాక్యాలు)

పాఠ:- ఎవరోనన్న తమవాల్మాచేసుకొని నవ్యుటన్ఱించారు.....(కిసీనే హమ్మికో బొక్కె అప్పొ ముస్కరానా సిఖాచియా)

ఒకటేమో నప్పుతూ సంతోషముగా ఉండు ప్రపంచము, రెండవది విడుస్తూ ఉండే ప్రపంచము..... ఇప్పుడు మీరెక్కడ కూర్కొనిఉన్నారు? విడ్డి ప్రపంచము అంత్యములో, నవ్యే ప్రపంచము లేక సుఖ సంతోషాల ప్రపంచము ప్రారంభములో అనగా ఇప్పుడు సుఖ ప్రపంచము యొక్క అంటు కళ్ళబడుతూ ఉంటి. మనము సంగమ సమయములో ఉన్నాము, ఇప్పుడు మనము ఆ సుఖ ప్రపంచము కొరకు పురుషార్థము చేస్తున్నాము. కనుక మన గమనము పూర్తిగా దాని పైనే ఉంటి. ఇప్పుడీ విడ్డి ప్రపంచము అనగా దుఃఖ ప్రపంచములో ధన-సంపదల పై గాని, పదవి పై గాని, గొరవ-మర్యాదలు కావాలసిగాని ఏ విషయములోను కావాలనే కోలక ఉంచుకోరాదు. ఎందుకనగా ఇప్పుడు అన్నిటిలో ధన -సంపదలలో కూడా విడుపే అనగా దుఃఖమే ఉంటి. ఈ ప్రపంచములోని ఏ ప్రాప్తిసీ ప్రాప్తిగా లెక్కించలేము. ఆ ప్రాప్తులలో ఇప్పుడు ఏ సుఖమూ లేదు, అందుకే తండ్రి చెప్పున్నారు - నేను నవ్యే ప్రపంచమును అనగా సదా సుఖముగా ఉండు ప్రపంచమును దేనినైతే స్థాపన చేస్తున్నానో అందులోకి వచ్చుటకు కీ సంస్కరాలను కూడా అలా తయారు చేసుకోండి. చిత్రకారుడు కూడా దేవతా చిత్రముల ముఖాలను చాలా మంచి మందహసిసము చేస్తున్నవాలగా తయారు చేస్తాడు. వాలి ముఖములో పవిత్రత, బివృత మొదలైనవి కనిపిస్తాయి. ఇప్పుడు మనము అదే సంస్కరాన్ని తయారు చేసుకుంటున్నాము లేక ధారణ చేస్తున్నాము. అచ్చుట ఎలాంటి దుఃఖ చిహ్నాలు ఉండనే ఉండవు. అక్కడ ఎప్పుడూ విడుపే ఉండదు. కనుక తండ్రి చెప్పున్నారు - ఇప్పటికే చాలా విడ్డారు, ఎంతో దుఃఖాన్ని పాంచారు అనగా దుఃఖ ప్రపంచములో అనేక జన్మలు దుఃఖమును అనుభవించారు. ఇప్పుడా రాత్రి సమాప్తమై వగలు కూడా వస్తుంది కదా. అందువలన ఈ రాత్రి లేక దుఃఖమునిచ్చు తరాలిప్పుడు సమాప్తమై సుఖమునిచ్చు తరాలు ప్రారంభమౌతాయి. సుఖమునిచ్చు ప్రపంచానికి పునాది ఇచ్చబే వేయాలి. అందువలన చాలా జాగరూకతతో ఉండాలి. ఇప్పుడు పునాది వేస్తే వేసినట్లు వేయకుంటే సదా కొరకు ఆ సుఖమును ప్రాప్తి చేసుకొనుట నుండి వంచితులుగా ఉండివేశితారు. మనుషు జన్మ అతిదుర్దభమని గాయనము చేశారు కదా. ఆ గాయనము ఏ జన్మ కొరకు? ఈ జన్మ కొరకే. ఎందుకంటే అలాంటి జన్మలైతే చాలా ఉన్నాయి. కాని అన్నిటికంటే ఎక్కువ మహిమ ఈ జన్మకే ఉంది. ఎందుకంటే ఇప్పుడు మనము మన ఉన్నత తరాలకు పునాది వేస్తున్నాము.

మనుషు జన్మ 84 లక్షల యోసుల ద్వారా లభిస్తుందని చాలా మంచి భావిస్తారు. కనుక ఈ

మానవ జన్మ అతిదుర్లభమని భావిస్తారు. 84 లక్షల యోనుల తర్వాతనే ఒక్క సుఖమునిచ్చు జన్మ లభిస్తుంది. కాని అలగైతే మనుష్యులందరూ సుఖంగా ఉండాలి కదా. మరి ఇంత దుఃఖమెందుకు అనుభవిస్తున్నారు? మనుష్యులకు మనుష్యు రూపములోనే తను జన్మ తీసుకొని సుఖ-దుఃఖాలను కర్తృ లెక్కా చారమును అనుసరించి అనుభవించే తీరాలి. అంతేగాని వ్యవైశా హశపక్షుదులు, వ్యక్తములు మనుష్యులుగా జస్తిస్తాయని కాదు. అలా జరగదు. మనుష్యులు తమ కర్తృల లెక్కా చారము మానవ జన్మలోనే పొందాలి. మనుష్యులకు అభికములో అభికము 84 జన్మలంటాయని కూడా మీకు తెలుసు. మిగిలినవారు ఎవరెవరు ఎంతెంత వెనుక వస్తారో వాలి జన్మలు కూడా అంత తక్కువగా ఉంటాయి. ఈ లెక్కా చారమంతా ఇప్పుడు మీ బుధ్యాలో ఉంటి. ఆ లెక్కా చారమునుసారము, ఇప్పుడిటి మన అంతమ జన్మ అని మీకు తెలుసు. ఇందులో ఇప్పుడు మనము నూతన తరాలు లేక సుఖమునిచ్చు అనేక జన్మల ప్రాలభమేదైతే ఉందో డానిని తయారు చేసుకోగలము. కనుక ఈ జన్మకు అస్తిటికంటే ఉత్తమమైన జన్మ అని మహిమ ఉంటి ఎందుకనగా ఇందులో మనము ఉత్తములుగా కాగలము. అందువలన ఈ జన్మలో మనము చాలా గమనముంచాలి, టీసిని చాలా కావాడుకోవాలి.

ఈ సమయములోనే పరమాత్మ వచ్చి ఇప్పుడు మనకు స్వయాస్తి ఉన్నతంగా తయారు చేసుకొను శక్తిసిస్తున్నారు. కనుక ఇప్పుడు వాలి నుండి లభించే బలము తీసుకునే తీరాలి. అలాగని ఈ జన్మలో మనము ఆటోమాటిక్గా ఉన్నతమవుతామని కాదు. అలా జరగదు. తయారు చేయవారు వచ్చినపుడు వాలి డ్యూరా స్వయమును తయారు చేసుకోవాలి. ఎలా తయారు చేసుకోవాలి? వాలి ఆజ్ఞ లేక మతము వ్యాధితే లభిస్తూ ఉందో డాని డ్యూరా తయారప్పాలి. అయితే ఇప్పుడు వాలి మతము లేక ఆదేశమేటి? అటి బుధ్యాలో మంచి లీతిగా ఉంటి కదా. “జి పెబాలి అండ్ జ యోగి” నన్న స్ఫురి చేయించి, పెచిత్తులుగా ఉండండి. ఈ మాటను మీ బుధ్యాలో మంచి లీతిగా ఉంచుకొని వాలి ఆజ్ఞానుసారము స్వయాస్తి నడిపించాలి. అప్పుడు మీ సాభాగ్రమును ఉన్నతంగా చేసుకోగలరు లేక సదా ఆ సుఖవంతమైన ప్రపంచములోని సుఖమును పొందగలము. ఇదంతా కల్పన అని భావించడం లేదు కదా. అటువంటి ఆలోచనలు వచ్చుట లేదు కదా. కల్పన అని ఎందుకు భావించాలి? ఇది దుఃఖ ప్రపంచముని ఇప్పుడు మనము చూస్తూనే ఉన్నాము. ఇది కల్పన కాదు, ఇది వాస్తవము. కనుక సుఖ ప్రపంచము కూడా ప్రాల్కికల్గా ఉండి తీరాలి. అటిప్పుడు లేదు. కాని ఉండాల్చిందే కదా. ఈ ప్రపంచము సదా దుఃఖమునిచ్చేటి కాదు కదా? ఇందులో సుఖ, దుఃఖాలు రెండూ ఉన్నాయి. కాని సుఖానికి సమయముంది. అలాగని ఇప్పుడేదైతే సుఖముందో అదే సుఖము, ఇదే స్వర్గమని కాదు. సుఖ, దుఃఖాలంటే ఇవే అని అనుకోకండి. ఇప్పటి సుఖమును సుఖముని అనరు. ఆ సుఖములో మనము సదా సుఖముగా ఉండేవారము. ఆ సుఖమే వేరు కనుక డానిని సుఖమంటారు. ఈ రోజు ఆ సుఖమును కల్పన అని ఎందుకు భావిస్తారు? ఎందుకనగా ఆ సుఖమిప్పుడు లేనే లేదు. కాని టీసిని మన వివేకముతో, ఈ జ్ఞాన బలముతో దుఃఖ ప్రపంచమున్నప్పుడు, సుఖ ప్రపంచము కూడా ఉండి తీరాలని అర్థము చేసుకుంటాము. చాలా మంచి సుఖానికి మార్పమును ఇలా కూడా తెలుపుతారు

- భలీ దుఃఖము కలిగినా, నేను సుఖముగా ఉన్నానని భావించు. అందువలన కొంతమంచి సుఖము కావాలనే కోలకే ఉండరాదని భావిస్తారు. ఆ కోలకంటే హిమిటో తెలియసివారుగా కావాలి అని చెప్పారు. ఆ కోలక ఎందుకు కోరుతోపాలి, హిమి జలగినా అందులోనే సుఖముందని భావించు. భలీ రోగము రాశి, అకాలమ్యత్వమ్ము జిరగశి, దుఃఖము కలిగించు ఏ విషయము జలగినా మీరు స్వయమును సుఖంగా ఉండమని భావించమంటారు. అట మీ కల్పనలోని సుఖము, దానిని ప్రాక్షికల్ సుఖమని అనరు. ఇప్పుడు ప్రాక్షికల్గా దుఃఖముంచి, ప్రాక్షికల్ జీవితములో దుఃఖము కలిగించు విషయాలు వస్తాయి. అలా సుఖము కూడా ప్రాక్షికల్గా ఉండాలి. కనుక దాని సమయమనుసారము మరలా ఆ సుఖ ప్రపంచము రావాలి, కాని అందుకు పునాది ఇప్పుడే వేయాలి. దాని కొరకు మనము ఇప్పుడే మన కర్తృలను స్తోపముగా తయారు చేసుతోపాలి ఎందుకనగా ఇది కర్తృషైతము, కర్తృ భూమి. కనుక హిబి నాటుతామో అదే ఏందుతాము. ఇందులో ఈ సియమము కూడా ఉంచి. ఈ చట్టమును నేను కూడా ఉల్లంఘించలేను. నేను సర్వశక్తివంతుడనే కాని నేననుకుంటే ఆకాశమును క్రిందికి, భూమి పైకి చేస్తానని కాదు. భగవంతుడు ఏమైనా చేయగలరని, కావాలనుకుంటే మరణించినవాలిని బ్రతికిస్తారని వారు భావిస్తారు. కాని భగవంతుని శక్తికి అర్థము చనిపోయిన వాలని బ్రతికిస్తారని కాదు. ఆ ఆత్మ శలీరమును వదలాల్సి ఉండినట, వచిలించి. ఒకవేళ నేను బ్రతికిస్తే, మరలా శవముగా కారా? మరలా శవముగా అవుతారు. కనుక ప్రతి వస్తువు దాని సియమానుసారము నడవాల్సిందే, కనుక ఇందులో శక్తిని చూపించే మాటే లేదు.

ఈ పంచ తత్త్వాలలో ప్రతి తత్త్వానికి దాని సియమముంది, అపి కూడా బంగారు, వెండి, రాగి, ఇనుప యుగముల అనుసారము తమ స్వేజీలలో వస్తాయి. భూమంపాలు, వరదలు, తుఫానులు మొదలైనవస్తు జరుగుతాయి. ఇవన్నీ ఇప్పుడు తమోప్రధానమైపోయాయి, క్రమము తప్పిపోయాయి. ఇప్పుడు ప్రతి వస్తువు తమోప్రధానముగా ఉంచి. ఈ రఘుస్తము కూడా తండ్రి ఇప్పుడు తెలుపుచున్నారు - ఈ సమయములో అన్ని వస్తువులు చెడిపోయాయి. ఇప్పుడు నేను వచ్చి అన్నిటిని బాగు చేస్తాను. అలా చేయటకు మొదట నేను మనుష్యత్వమను సల చేస్తాను, దాని వలన అన్ని వస్తువులు సలపోతాయి, చక్కబడతాయి. బాగుపడిన ప్రపంచములో సదా సుఖముంటుంది. అప్పుడు ఏ వస్తువు కూడా పరస్పరము దుఃఖమిచ్చుకోదు. ఇప్పుడు ఏ వస్తువు నుండి అయినా దుఃఖమే లభిస్తుంది. ఈ విషయములన్నీ తెలుసుకొసి, ఈ స్వాప్నిచక్రము, ఈ ప్రపంచ చక్రము ఎలా తిరుగుతూ ఉందో అర్థము చేసుకొనుటనే జ్ఞానమని అంటారు. నేను ఇందులో నాలైట్టెఫుల్, నా వద్ద ఈ జ్ఞానము పులీ(పూల్)గా ఉంది. కర్తృల భాతా ఎలా తయారవుతుంది, నంబరువారుగా ఎలా వస్తారు, ఈ విషయాలన్నీ నాతు తెలుసు. అందుకే ఏ మనిషి కూడా జ్ఞానమును యదార్థ లీతిగా అర్థము చేసుకోలేరని అంటారు. ఎందుకనగా మనుష్యులందరూ ఈ చక్రములో తిలగే వారే. ఈ చక్రములో తిలగేవారు ఈ విషయాలను అర్థము చేసుకోలేరు. ఈ చక్రములోకి ఎవరు రారో, వెలుపల ఉంటారో, వాలి వద్దనే ఈ జ్ఞానము పూల్గా ఉంటుంది. కనుక తండ్రి చెప్పున్నారు - మరలా నేనే వచ్చి విశిష్టాను,

ఎందుకనగా ఈ జ్ఞానము నా వద్ద మాత్రమే ఉంటుంది. మిగిలిన వారంతా ముల్లివెంతారు. కనుక అందలకీ బలమునిచ్చేచి కూడా నేనే, నాలోనే ఈ సక్తి ఉంటుంది. ఎందుకంటే మిగిలిన వారందరు జనన-మరణ చక్రములోకివచ్చి తమ శక్తులను కోల్పోతారు. కనుక నేను నా సక్తిసిచ్చుటకై వస్తాను. ఇటి చాలా దైరెక్ట విషయము. ఇందులో తికమక పాట విషయమే లేదు. అందుకే నన్ను పరమాత్మ, సర్వసక్తివంతుడు, సర్వజ్ఞుడు, జ్ఞాన సాగరుడు..... అని మహిమ చేస్తారు. ఈ మహిమ ఉఱకే చేసింది కాదు. నేను పని చేశాను, నాకిక్కడ కర్తవ్యముంది, నేను ఇక్కడ చాలా ఉన్నతమైన శ్రేష్ఠమైన తార్థము చేశాను, అందుకే నాకే మహిమ ఉంది. మనుషులకు కూడా మహిమ ఎందుకుంటుంది? గాంభి చాలా మంచివారని, శ్రేష్ఠుడని చెప్పారు. ఉన్నతంగా చాలా పెద్దగా ఎత్తగా ఉండినాడని కాదు, అలా ఎత్తగా, పెద్దగా లేడు కదా, గొప్ప అనగా వాల కర్తవ్యములో గొప్పతనము. అతను మంచి కర్తవ్యము చేశాడు, కనుకనే అందరూ వాలని గుర్తు చేసుకుంటారు. వాలని అందరూ మహిమ చేస్తారు. అందువలన మానవ చలతలో కూడా ఫలానావారు మంచి పని చేశారని వస్తుంది కదా, దాని అనుసారమే వాలకి గాయనము కూడా ఉంటుంది. అలగే పరమాత్మకు కూడా ఇంత మహిమ ఉందంటే, వారు కూడా మన కొరకు ఏదో మంచి పని చేసి ఉంటారు కదా. అంతేగాని వారు చాలా పైన ఉన్నారు, కనుక వాల సక్తి నడుస్తూ ఉంటుందని లేక వాల కర్తవ్యము నడుస్తూనే ఉంటుందని కాదు. వారు స్ఫ్యయంగా వచ్చి ఏదో చేశారు. మనుషులను ఇంత (లక్ష్మీనారాయణులు) ఉన్నతంగా చేశారు. ఈ విధంగా చేశారు అందుకే వాలకింత మహిమ ఉంది. కనుక ఇప్పుడు పరమాత్మ మహిమను, పరమాత్మని కర్తవ్యమును అర్థము చేసుకోవాలి. ధర్మపితలు కూడా వచ్చి వాల కర్తవ్యము చేశారు కనుక వాల మహిమ గాయనము చేయబడింది కదా. గురునానక్ దేవ్, ఏసుక్రీస్తు, బుద్ధుడు మొదలైనవారు కూడా వాల(పరమాత్మ) వైపు చూపించారు కదా. కనుక ఇవ్వాల్ చాలా తుఫానైన, నేరుగా చెప్పిన విషయాలు. వాటిని అర్థము చేసుకొని పురుషార్థము చేయాలి. తండ్రి ఆజ్ఞాపిస్తున్నారు - నన్ను పృతి చేయండి. మీ కర్తులను పవిత్రముగా ఉంచుకోండి. వాటి ద్వారానే మీకు స్ఫ్రాధికారము ప్రాప్తి అవుతుంది. వాస్తవానికి మీరు కర్తులేమో చేస్తారు, కాని తప్ప(రాంగ్) కర్తులు చేస్తారు. దాని ద్వారానే మీ దుఃఖము పెరుగుతూ విశియింది. అందువలన తండ్రి చెప్పున్నారు - ఇప్పుడు తెలుసుకొని వివేకముతో చేయండి. నా మతమును అనుసరిస్తే మీరు చేసే కర్తులు దైతుగా ఉంటాయి. దైతు కర్తుల ఆధారముతో సుఖంగా ఉంటారు. మీ కర్తుల ద్వారానే తయారగుటగాని, చెడివెపుటగాని జరుగుతుంది. మనము వాటినెలా చేయాలో, ఏమి చేయాలో తెలుసుకొవాలి, ఇప్పుడు వారే ఆ విధానాన్ని ఆ జ్ఞానమును ఇస్తున్నారు, దాని పై నడుచుకోవాలి. ఈ విషయాలను అర్థము చేసుకొని ఆ విధముగా మీరు పురుషార్థము చేయాలి.

ఎంత సులభమో, సహజమో చూడండి. టిని కొరకు మనుషులు ఎన్నో వేదశాస్త్రాలు, గ్రంథాలు-పురాణాలు, ఎన్నో హరయోగాలు, ప్రాణాయామాలు మొదలైనవి చాలా చేస్తున్నారు. అన్ని విషయాలు తండ్రి సహజము చేసి, స్ఫ్యముగా తెలిపిస్తారు. కర్తుల ద్వారానే వెళ్లాలి. కాని కర్తులను

చక్కబరచుకుంటూ వెళ్లిండి, వాటినెలాకేవలము కర్తులను) సలభిద్దుతోవాలి? అని తెలుపుతారు. అందుకొరకు మీరు ఏ విద్యాంసునిగానో, పండితునిగానో, ఆచార్యునిగా గాని కానవసరము లేదు. మీరు మీ కర్తులను స్కష్ణముగా చేసుకోవాలి. స్కష్ణతో(పవిత్రత) అంటే స్ఫ్ఫోముగా తెలిపిన్నారు - మీరు నన్న ప్పుతి చేయకుంటే పవిత్రముగా కానే లేరు. భలే మీరు ఏ దేవతనైనా ప్పుతి చేయిండి. ఎవరి యోగముతోనూ మీరు పవిత్రముగా కాలేరు. పాపాలను దగ్గరము చేసే బలము నా వద్ద మాత్రమే ఉంది. కనుక తండ్రి చెప్పున్నారు - నాతో ఎంతవరకు మీకు సంబంధము లేదో అంతవరకు పాపనముగా కాలేరు. బల్లుల కనెక్షన్ మెయిన్ పవర్సాస్ తో ఉంటుంది కదా. ఆ కనెక్షన్ లేకుంటే బల్లులో కాంతి రాదు. అదే విధముగా మీ కనెక్షన్ నాతో ఉండాలి. నేను మెయిన్ పవర్సాస్. కనుక నాతో కనెక్షన్ ఉండాలి కదా. వాలతో కనెక్షన్ లేకుంటే మీకు స్క్రీ లభించదు. స్క్రీ లభించకుంటే పాపాలు దగ్గరము కావు. పాపాలు దగ్గరము కాకుంటే మీరు ముందుకు వెళేరు. అందుకే నా ఒక్కలితోనే యోగము చేయిండి అని చెప్పారు. నేను లేకుంటే మీకు గతి-సద్గతి జరగదు. మంచికి.

మధురాతి మధురమైన హిల్లులకు శ్రీయస్తుతులు మౌలయు గుణమాఖ్యంగి

**వరదానము:- “యజ్ఞసేవ ద్వారా సర్వ ప్రాప్తుల ప్రసాదాన్మి ప్రాప్తి చేసుకునే
ఆలీరోండ్ సేవాధారీ భవ ”**

సంగమ యుగములో ఆలీరోండ్ సేవ చేసే అవకాశము లభించుట కూడా డ్రామాలో ఒక లిఫ్ట్. ఎవరైతే శ్రీతిగా యజ్ఞములో ఆలీరోండ్ సేవ చేస్తారో వాలకి సర్వ ప్రాప్తుల ప్రసాదము స్క్షపించాలి. వాళ్ల, సిల్కిఫ్సుంగా ఉంటారు. ఒకసాల సేవ చేశారంటే వేయసార్లు ఆ సేవకు ఘలితము ప్రాప్తమైవచేతుంది. సదా స్వాల, స్వాళ్ల లంగర్లు తగుల్చుసి ఉండాలి. ఎవ్వలినైనా సంతుష్టి పరచడం అన్నిటికంటే గొప్ప సేవ. అతిథి మర్కుదలు చేయడం అన్నిటికంటే గొప్ప భాగ్యం.

స్వమానంలో స్థితమై ఉంటే అనేక ప్రకారాలైన అభిమానము

స్వతంత్రోగా సమాప్తమైనపోతుంది”